Cesarsko-Niemieckie
Generał-Gubernatorstwo
Warszawskie.

Wydział I c 1 Nr. 1600.

Przepisy

dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22 listopada 1916 r. u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego wyłożone będą spisy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. W większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłaszań. Szefowie powiatów (prezydentowie policji) ogłoszą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) w obwodzie, do którego należy miejsce zamieszkania danego ochotnika.*)

2. Przepisy dotyczące wieku.

Wszyscy polacy bez różnicy języka i wyznania, mieszkający na terytorjum oswobodzonym przez zjednoczone wojska państw centralnych, mogą się zgłaszać, o ile kończą w ciągu roku, w którym się zgłaszają, najmniej ośmnaście a najwięcej czterdzieści pięć lat. Jeżeli swem wykształceniem i stanowiskiem społecznem ochotnik nadaje się do późniejszej karjery oficerskiej, wówczas granica wieku przesuniętą być może aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Przeszkody do przyjęcia ochotników.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci wszyscy, którzy z powodu popełnionych swego czasu przestępstw i przewinień byli karani pozbawieniem wolności lub czci i przez to stali się niegodnymi przyjęcia.

Przestępstwa polityczne zasadniczo nie odnoszą się do powyższego.

4. Wymagane dokumenta.

Ażeby być wciągniętym na listę zgłoszeń, należy przy zgłoszeniu przynieść swój paszport oraz o ile możności i metrykę urodzenia lub chrztu i świadectwa szkolne.

Świadectwa szkolne tych, którzy reflektują na stanowiska oficerów lub podoficerów, mają być oddane w otwartej kopercie z następującym napisem:

---

*) Przytem dopuszczalne są prywatne biura zgłoszeń, przekazujące codziennie zgłaszających się dobrowolnie wójtom lub urzędowym biurom zgłoszeń.

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Gubernia wojskowa lub inny okręg.
5. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
6. Numer listy.

Numera ad 5. i 6. zostaną wypełnione dopiero przy zgłaszaniu się. Jako załącznik dodać równobrzmiącą z powyższem kartkę, na odwrotnej stronie której ma znajdować się spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa jak również u każdej miejscowej władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie władze mają polecone dawać potrzebne wyjaśnienia i wszelką pomoc w tym względzie. W razie, gdyby potrzebne dokumenta do dnia zgłoszenia nie mogły być dostawione, mogą być oddane później pod tą samą formą u wójta albo w biurze zgłoszeń, w którem zgłoszenie zostało uskutecznione.

5. Wybór rodzaju broni.

Tymczasowo zostaną utworzone następujące rodzaje broni:

piechota z oddziałami karabinów maszynowych,
kawalerja,
kompanje sanitarne i tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno wybrać jeden z powyższych rodzajów broni. Zgłaszającym się ochotnikom do kawalerji, kompanij sanitarnych lub taborów zaleca się przyprowadzenie o ile możności własnego konia, który zostanie przy przyjęciu oszacowany i zapłacony.

O ostatecznym przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni rozstrzyga General-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego oraz zapotrzebowania.

Obowiązki zgłoszonych.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ z numerem, pod którym są zapisani na liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić za ostatnią stronnicą paszportu i przechować starannie. Od dnia zgłoszenia ochotnicy muszą się liczyć z tem, że zostaną powołani w każdej chwili do zbadania wojskowo-lekarskiego i że w razie uznania ich zdatności do służby natychmiast mogą zostać powołani. Aż do terminu powołania należy ustnie lub listownie podawać temu wójtowi lub w tym biurze, które wystawiło poświadczenie zgłoszenia, każdą zmianę mieszkania lub miejsca pobytu i to w przeciągu najwyżej pięciu dni z dokładnym nowym adresem. To samo należy donieść do wójta (miejscowej policji) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badania wojskowo-lekarskie.

Dzień i miejsce badania wojskowo-lekarskiego będzie ogłoszone w swoim czasie. Przedstawienie ochotników do zbadania ma się odbywać o ile możności zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policji, którym zostaną wydane bliższe objaśnienia w tym względzie. Ochotnik

otrzyma wolny przejazd (w przypadku, gdy zajdzie tego potrzeba) do miejsca badania wojskowo-lekarskiego, oraz bezpłatne mieszkanie i utrzymanie tamże; oprócz tego otrzyma jako wynagrodzenie za straconą robociznę jedną markę pięćdziesiąt fenigów dziennie.

8. Powołanie ochotników, zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostaje uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia" i odpowiedni dopisek w paszporcie. Powołanie do służby przy odnośnej formacji wojskowej następuje albo zaraz po zbadaniu wojskowo-lekarskim, albo też ochotnik otrzymuje tymczasowy urlop. W przypadku urlopu zostaje nowozaciężny zawiadomiony o terminie wstępu do służby czynnej za pomocą t. zw. „powołania pod broń", a meldując się w swoim oddziale ma przynieść ze sobą paszport, świadectwo przyjęcia i powołanie pod broń, którymi to papierami się legitymuje.

9. Przepisy, obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia".

Kto otrzymał świadectwo przyjęcia ten temsamem należy do wojska polskiego. Od tej chwili stoi on aż do zawarcia pokoju do dyspozycji władz wojskowych i może zostać puszczony przez takowe li tylko w drodze „postępowania zwalniającego". Jeżeli nowozaciężny ze świadectwem przyjęcia uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału staje się winnym dezercji. Dla tego aż do dnia doręczenia mu powołania pod broń powinien meldować niezwłocznie zmianę zamieszkania i miejsce pobytu w ten sposób jak przy zapisywaniu na listę zgłoszen (patrz p. 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia", należy się przy wstąpieniu kwota 30 marek na pokrycie mniejszych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Jeżeli po zbadaniu wojskowo-lekarskim nowozaciężny otrzymuje tymczasowy urlop do domu, pobiera zaraz 15 marek, resztę zaś w dniu wstąpienia w czynną służbę przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik dostaje odpowiednią adnotację w paszporcie. Czasowo niezdolni do służby mogą na nowo się zgłaszać po upływie czasu niezdolności określonego badaniem wojskowo-lekarskim.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armji polskiej zapewnić stanowisko na zasadach prawa międzynarodowego, jako „wojska państwa wojującego", musi ona tymczasowo być przyłączoną do wojska niemieckiego pod względem naczelnego kierownictwa i ustosunkowania prawnego.

Odnośnie do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armji niemieckiej.

13. Uniformy, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje uniformy z polskiemi narodowemi odznakami. Przez jego sztandary i chorągwie powstaną znów dawne polskie znaki wojskowe z białym orłem w czerwonym polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych.

Prawne uregulowanie stosunków wojskowych zastrzega się.

Warszawa, dnia 12 listopada 1916. r.

General-Gubernator

v. Beseler.

Niemiecka Drukarnia Rządowa. 6438.